

"פְּחוּט הַשָּׁנִי"

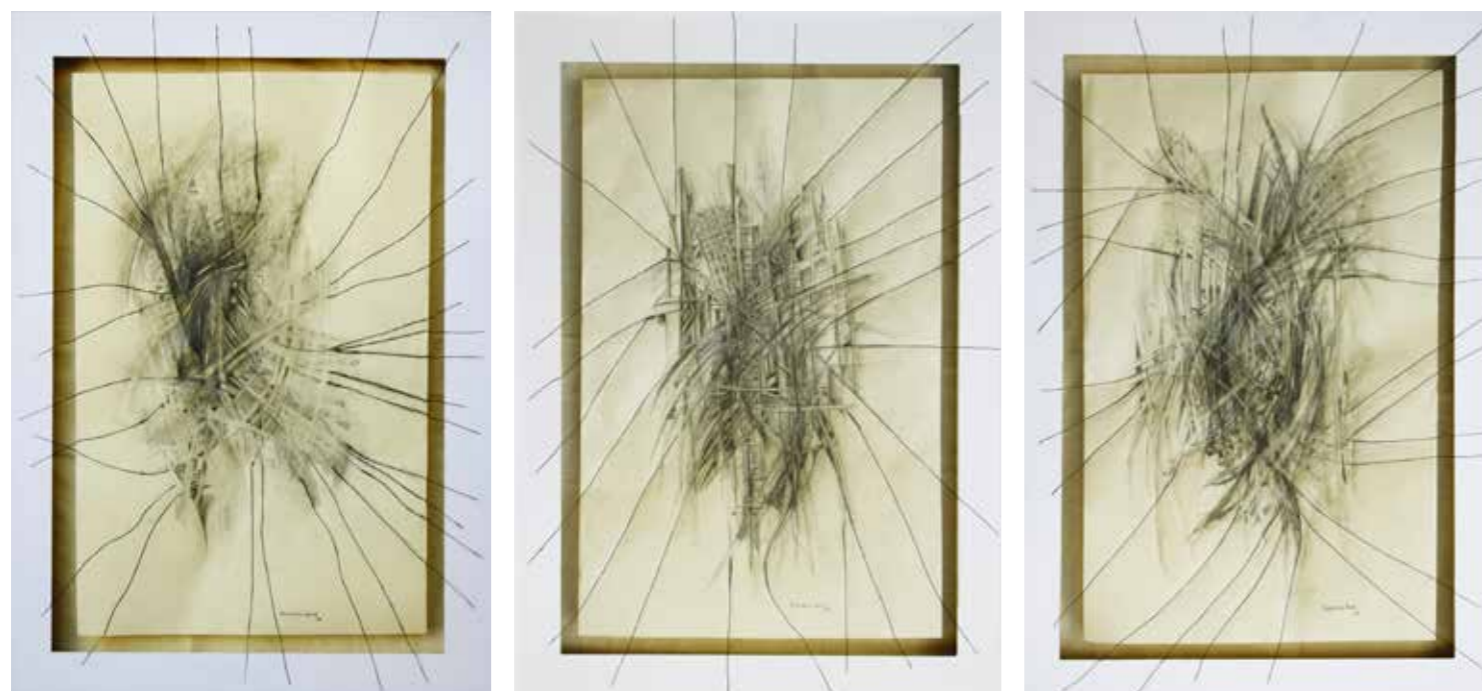
בגלריה לאמנות ביישוב שגב שלום

לפני כארבע שנים הייתי בצוות ההקמה של הגלריה לאמנות ביישוב שגב שלום "שוקיב א סאלם", אשר הוקם בשנת 1979 ככפר בדואי באזור הנגב והחל משנת 1996 הוכרז כמועצה מקומית. שם היישוב מתייחס לקרבתו לנחל שגב ולהסכם השלום שנחתם עם מצרים בשנת 1979. האוכלוסייה ביישוב היא ערבית מוסלמית. בגלריה הנתמכת ע"י משרד התרבות והספורט מתקיימות תערוכות איכותיות של אמנים מובילים באמנות הישראלית לצד אמנים מן המגזר הבדואי. ביניהם האמנית תושבת המקום זינג גריביע. הגלריה משמשת לאירועי תרבות ולפעילות חינוכית ייחודית לתלמידי בתי הספר.

בתערוכה הנוכחית "פְּחוּט הַשָּׁנִי" אמנים רבים מנכסים את אמנות המחט כסריגה, רקמה, תפירה ואריגה כחלק מהעשייה האמנותית העכשווית וכאמירה אישית ייחודית. אמנות אשר זוהתה בעבר כנשית, שינתה פניה לאמנות הכלל. טכניקות עתיקות יומין אשר

היו קיימות בתרבויות שונות הן בעלות ערך נוסטלגי, משתמרות, משתבחות וזכות לעדנה מחדשת בתקופה הנוכחית. חוטים הינם מטאפורה למהות החיים עצמם או כמשל על מצבו של האדם, כפי שנכתב בשיר "חוטי שקט" מאת רות גולן: "הסתיו מושך חוטי שקט בדממה מיוחדת, תוגתית...". החוט כחומר גמיש ביד האמן, משמש לחיבור, אחיזה, קשירה, תפירה ויצירה. בתערוכה משתתפים אמנים היוצרים בחוטים שונים ומגוונים לצד אלו המשלבים אותם ביצירתם כדימויים מצוירים המאזכרים חוטים, חוטים הנרקמים למארג אמנותי מסקרן. שמות האמנים: ניהאד דביט, חדוה ראובן, זינג גריביע, גילה מילר, דיאנה פומרנץ, טלי טלמור, דפנה אלכסנדרוני, דורון פולק, יפעת אלישר, חיות אבו גאנם, זיוה אפשטיין, טל הובר, בתיה פת, לילך בר עמי, כריסטינה ציאופלאה, סיון כהן, מליה רובין.

רוני ראובן, אוצר

"كالخيط الثاني"

قبل أربعة سنوات كنت من أحد أفراد الطاقم الذي سعى إلى إقامة معرض الفنون في بلدة شقيب السلام، التي تأسست بدورها عام 1979 كقرية بدوية في منطقة النقب واعتبارًا من عام 1996 تم إعلانها مجلسًا محليًا.

تم استيحاء اسم "شقيب" من وادي شقيب المحاذي للقرية وأضافوا "السلام" من اتفاقية السلام التي وُقعت مع السيادة المصرية في عام 1979، وسكان البلدة هم من العرب المسلمين .

تم تأسيس المعرض بدعم مؤسسة التربية والثقافة ، بحيث ضم العدة الفنانين البارزين في الفن ومن جميع أنحاء البلاد، وبالأخص فنانين من المجتمع البدوي ومن بينهم الفنانة زينب جريبيع من سكان قرية شقيب السلام .

ويستخدم المعرض للمناسبات الثقافية والأنشطة التعليمية الفريدة لطلاب المدارس.

ففي المعرض الحالي "الخيط الثاني" يلائم العديد من الفنانين فنون الإبرة مثل الحياكة والتطريز والخياطة والنسيج كجزء من الممارسة الفنية المعاصرة كتعبير شخصي فريد.

الفن تم تحديده سابقًا على أنه أنثوي، واليوم تغيرت وجهته إلى فن عام.

كما ان التقنيات القديمة التي كانت موجودة في ثقافات مختلفة لها قيمة روحية، ويتم الحفاظ عليها والإشادة بها وإعطائها صقلًا متجددًا في الفترة الحالية.

فالخياط هي استعارة لجوهر الحياة نفسها أو كتشخيص للحالة الإنسانية، كما هو مكتوب في قصيدة "معالج الصمت" لروث جولان: "الخريف يسحب خيوط الصمت في صمت خاص وهادف ..."

أيضا من استخدامات الخيط كمادة مرنة في يد الفنان التوصيل، والإمساك، والربط، والخياطة، والإبداع.

بحيث يشارك في المعرض فنانون يصنعون خيوطًا مختلفة ومتنوعة إلى جانب أولئك الذين يدمجونها في إبداعاتهم كصور كرتونية مميزة بالخياط.

الخياط منسوجة في نسيج فني تخلق الإبداع .

روني ريوفين ،

أمين المعرض

